

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR.136
din 13.04.2011**

Dosar nr.: 6/2011

Petiția nr.: 87/07.01.2011

Petent: D M

Reclamat: D T

Obiect: refuzul participării la un turneu de fotbal, pe motiv că a fost jucător legitimat

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

I.1.1. D M , cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatelor

I.2.1. D T , cu domiciliul de corespondență la Consiliul Local din Câmpuina, jud. Prahova

II. Obiectul sesizării

2.1. Plângerea vizează refuzul participării la un turneu de fotbal, pe motiv că a fost jucător legitimat.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin sesizarea înregistrată cu nr. 87 din 07.01.2011, petentul arată că reclamatul, consilier local și reprezentant al organizatorilor i-a interzis participarea la turneul de fotbal ținut în sala Liceului Nicolae Grigorescu din Câmpuina, pe motiv că a fost jucător legitimat.

IV. Procedura de citare

4.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.2. Prin adresa nr. 203 din 12.01.2011 a fost citat petentul. Prin adresa nr. 12 din 12.01.2011 a fost citat reclamatul, domnul D T Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 08.02.2011. Părțile nu s-au prezentat la termen.

4.3. Prin adresele înregistrate cu nr. 939/10.02.2011 și nr. 940/10.02.2011, s-a solicitat punctul de vedere al Primăriei și Consiliului Local Câmpina.

4.4. Prin adresa nr. 1580 din 03.03.2011, Primăria Câmpina a transmis punctul său de vedere cu privire la obiectul plângerii.

4.5. Colegiul a acordat termen de concluzii scrise până la data de 08.02.2011.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1. Prin sesizarea înregistrată cu nr. 87 din 07.01.2011, petentul arată că în luna decembrie 2010, Primăria a organizat un turneu de fotbal în sala Liceului Nicolae Grigorescu din Câmpina. Acesta a fost înscris de către un prieten în echipa comunității din cartierul Slobozia.

5.1.2. În acest sens, petentul arată că reclamatul, D T consilier local și reprezentant al organizatorilor i-a interzis participarea la turneul de fotbal ținut în sala Liceului Nicolae Grigorescu din Câmpina, pe motiv că a fost jucător legitimat.

5.1.3. Petentul susține că alți foști jucători legitimați au participat și jucat în acest turneu.

5.1.4. De asemenea, petentul susține că a făcut reclamație și la Primărie și a solicitat, ca măsură compensatorie la gestul consilierului, ca măcar suma achitată (taxe și impozite) de familia sa să îi fie retrasă acestui consilier și donată în scopuri caritabile.

Susținerile reclamatului

5.2.1. Prin adresa nr. 863 din 07.02.2011 reclamatul invocă excepția de necompetență materială a CNCD, considerând că aspectele sesizate nu intră sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.2.2. Petentul susține că prin HCL nr. 185/2011 Consiliul local Câmpina a aprobat organizarea, desfășurarea și finanțarea unei competiții sportive, manifestare ce a fost inclusă în programul evenimentelor organizate de către Casa Tineretului. Pentru desfășurarea competiției menționate s-a propus participarea unui număr de 6 echipe, acesta ocupându-se strict de antrenarea

echipei formată din salariați ai Primăriei și din membri ai Consiliului local, având totodată și calitatea de jucător, neavând nicio calitate oficială în organizarea și desfășurarea acestei competiții.

5.2.3. De asemenea, reclamatul susține că nu a purtat niciun fel de discuții cu petentul, deși se cunosc de 30 de ani, știindu-i acestuia caracterul.

Punctul de vedere al Primăriei municipiului Câmpina

5.3.1. Primăria transmite adresele reprezentând plângerile petentului la instituție și răspunsurile primite de acesta.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Colegiul reține că petentul invocă vătămarea drepturilor sale în legătură cu accesul și participarea la o competiție sportivă, în speță, un turneu de fotbal desfășurat în sala Liceului Nicolae Grigorescu din Câmpina, manifestare ce a fost inclusă în programul evenimentelor organizate de către Casa Tineretului, pe motivul că este fost jucător legitimat. În acest sens, petentul susține că alți foști jucători legitimați la diverse niveluri au avut acces și chiar au participat la competiție. În acest sens, arată că s-a adresat autorității publice locale (primarului Câmpina), solicitând, ca măsură compensatorie la gestul consilierului, ca suma achitată de familia sa cu titlul de taxe și impozite să îi fie retrasă reclamatului și donată unor familii nevoioase.

6.2. Partea reclamată, dl. D T , invocă excepția de necompetență materială a CNCD, considerând că în prezenta speță nu sunt incidente prevederile O.G. nr. 137/2000, republicată, precum și prevederile Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor. În legătură cu fondul cererii arată că pentru desfășurarea competiției în cauză s-a propus un număr de 6 echipe, el ocupându-se strict de antrenarea echipei formată din salariați ai Primăriei și din membri ai Consiliului local, având totodată și calitatea de jucător, neavând însă nicio calitate oficială în organizarea și desfășurarea acesteia. Personal nu a purtat niciun fel de discuții cu petentul, deși îl cunoaște de mai bine de 30 de ani.

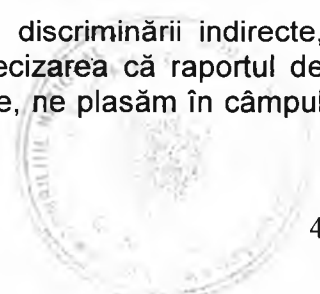
6.3. În raport cu excepția de necompetență invocată, Colegiul observă că obiectul plângerii, astfel cum este formulat, pune în discuție, de plano, alegația unui refuz în legătură cu participarea la un eveniment sportiv, motivat de calitatea pe care a deținut-o persoana în speță. În atare condiții, aspectele deduse soluționării vizează un prezumtiv tratament diferit, pe baza motivului calității deținute (fotbalist profesionist) în exercitarea dreptului de a participa la activități sportive. Or, potrivit art. 19 alin.1 lit.c din O.G. nr. 137/2000 republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării își exercită atribuțiile în ceea ce privește investigarea, constatarea și sancționarea faptelor de discriminare, astfel cum sunt definite în art. 2 din O.G. nr. 137/2000. Din acest punct de vedere, Colegiul urmează a respinge excepția invocată de partea reclamată. Desigur,

împrejurarea că petentul s-a adresat autorității publice locale cu o cerere privind realocarea sumelor plătite la bugetul autorității publice locale, cu titlu de taxe și impozite și direcționarea, cu titlu de doăție, a acestor sume către terțe persoane, în mod vădit, nu ar intra în câmpul de aplicare al competenței rațiune materiale a CNCD, însă acest aspect nu a fost invocat în cauză decât ca element subsidiar în susținerea obiectului plângerii, pe fond.

6.4. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), "sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente sus menționate.

6.5. Sub aspectul incidenței preverilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în Art. 2 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de reclamant (petent) constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamante (pârâtului).

6.6. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, prevăzută în art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate nu este direct. În situația discriminării indirecte, ne plasăm în câmpul

de aplicare al unui criteriu aparent neutru, la prima vedere, ceea ce scoate din discuție un raport de cauzalitate direct, însă în fapt se produce un dezavantaj față de o persoană sau față de un grup de persoane în raport cu o caracteristică sau un criteriu de discriminare interzis. În ceea ce privește existența acelei legăturii de cauzalitate între tratamentul diferit și criteriul interzis s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, între altele, prin Decizia civilă nr. 1530/2009 și Decizia civilă nr. 2758/2009.

6.6. Colegiul reține că la dosar s-au depus de către ambele părți înscrisuri. Potrivit susținerilor petentului, partea reclamată nu i-a permis accesul și participarea la competiția sportivă. Susține că era jucător fost legitimat și din contră, mai mulți foști jucători legitimați au avut acces și chiar au jucat fotbal în competiția respectivă. Petentul nu indică nicio persoană dintre cei care au participat la competiție și erau jucători legitimați, rezumându-se doar la o indicare generică, în acest sens. De asemenea, petentul nu depune niciun mijloc de probă de natură a evidenciat o eventuală prezumție în sensul tratamentului indicat (refuz participare), pe baza legitimării, ce ar fi transferat sarcina probei către partea reclamată.

6.7. În cauza S.Coleman v. Attridge Law, Steve Law cât și în cauza Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. Firma Feryn NV, Curtea Europeană de Justiție a arătat că, potrivit principiului inversării sarcinii probei, revine reclamantului (petentului) sarcina de a stabili, în fața instanței naționale, o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări pe baza unuia dintre criteriile interzise (n.n. în cauza Coleman o discriminare pe criteriul de dizabilitate, în cauza Centrum o discriminare pe criteriu de origine rasială sau etnică). Adaptarea normelor privind sarcina probei se impune de îndată ce există o prezumție de discriminare. În cazul în care reclamantul ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe împotriva sa, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină pârâților din acțiunea principală, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, pârâțul menționat ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe unul din motivele interzise (a se vedea Curtea Europeană de Justiție, cauza S. Coleman, ECJ, C-303/06, hotărârea din 17 iulie 2008, cauza Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. Firma Feryn NV, C-54/07, hotărârea din 10 iulie 2008).

6.8. În mod similar, potrivit art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000 republicată „Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revina sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare”.

6.9. Din acest punct de vedere, aspectele de fapt invocate în cauză și înscrisurile afalte la dosar nu sunt de natură a prezuma existența unei legături de cauzalitate directă sau cel puțin indirectă între faptele imputate (interzicerea

accesului și participarea la o competiție sportivă) și criteriul invocat, (deținere calitatate jucător legitimat) corelativ unor situații comparabile concrete.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin.2, din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,**

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respinge excepția de necompetență a CNCD, invocată de partea reclamată

2. În privința faptelor sesizate nu se pot reține mijloace de probă care să determine incidența art.2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. Clasarea dosarului;

3. Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;

4. O copie a hotărârii se va transmite părților: D M , cu domiciliul în ; D T cu domiciliul de corespondență la Consiliul Local din Câmpuina, jud. Prahova

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

VIII. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

- nu este cazul;

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Președinte

GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan – Membru

JURA Cristian – Membru

POP Ioana Liana – Membru

VLAȘ Claudia – Membru

Data redactării 29.04.2011

Motivele de fapt si de drept redactate D.G.

Tehnored. A.P., 2 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

